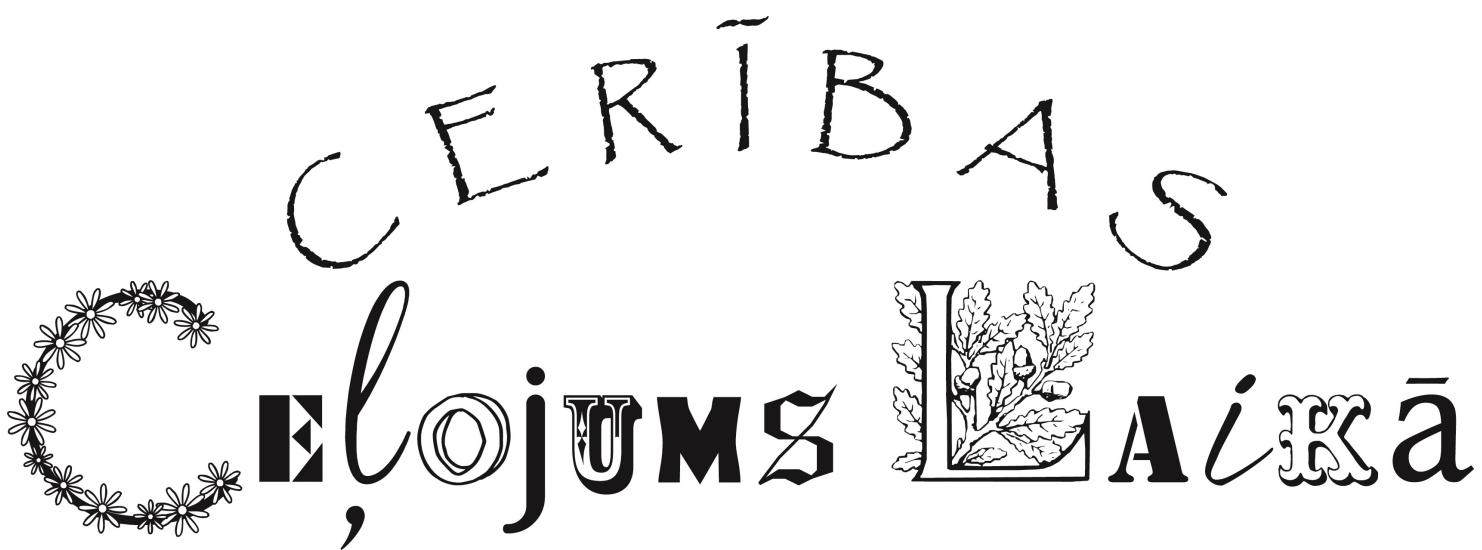

CERĪBAS Eļojums Laiķā

Mīlie Ventspils baptistu draudzes brāļi un māsas un visi tie, kuri darbojaties „Cerību planētā”

Bērnu un jauniešu ar īpašām vajadzībām un viņu ģimeņu vārdā sirsnīgi pateicos jums visiem, kuri dažādos veidos palīdzējāt, lai varētu notikt nometne „Cerību planēta”! Pateicos par aizlūgšanām, par ziedojuumiem Labo darbu dienas ietvaros, par palīdzību sagatavošanās darbos! Īpašs paldies visiem, kuri visu nedēļu pašaizliedzīgi kalpoja nometnē! Jūs visi kopā bijāt tie, kuri lika bērnu un vecāku acīs un sirdīs iemirdzēties cerības dzirkstelei. Ticu, ka tā tur kvēlos vēl ilgi, varbūt līdz nākošai vasarai, līdz nākošai nometnei.....

Mīlie Ventspils baptistu draudzes brāļi un māsas un visi tie, kuri darbojaties „Cerību planētā”

Bērnu un jauniešu ar īpašām vajadzībām un viņu ģimeņu vārdā sirsnīgi pateicos jums visiem, kuri dažādos veidos palīdzējāt, lai varētu notikt nometne „Cerību planēta”! Pateicos par aizlūgšanām, par ziedojuumiem Labo darbu dienas ietvaros, par palīdzību sagatavošanās darbos! Īpašs paldies visiem, kuri visu nedēļu pašaizliedzīgi kalpoja nometnē! Jūs visi kopā bijāt tie, kuri lika bērnu un vecāku acīs un sirdīs iemirdzēties cerības dzirkstelei. Ticu, ka tā tur kvēlos vēl ilgi, varbūt līdz nākošai vasarai, līdz nākošai nometnei.....

Debesīs bija miljoniem zvaigžņu visās iespējamās krāsās- baltas, sudrabotas, zaļas, zeltītas, sarkanas un zilas.

Kādu dienu zvaigznes noraizējušās uzrunāja Dievu: - Kungs, mēs vēlamies dzīvot uz zemes starp cilvēkiem.

- Jūsu vēlēšanās taps izpildīta, - atbildēja Dievs.- Lai nolaistos uz zemes, jums jākļūst mazmazītiņām- tādām, kādas izskatāties no attāluma.

Tonakt pasaule piedzīvoja brīnumiskaistu zvaigžņu lietu. Dažas no zvaigznēm iemitinājās baznīcu torņos, citas nolēma nolaisties uz lauka un paskrieties ar jāņtārpījiem, bet dažas iemiesojās bērnu rotaļlietās..... un pasauli pārņēma brīnumains gaišums.

Tomēr laika gaitā zvaigznes nosprieda doties atpakaļ uz debesīm, zemi atstādamas tumsas un skumju varā.

- Kādēļ esat atgriezušās?- vaicāja Dievs, atkal redzēdams zvaigznes debesīs.
- Kungs.... mēs nespējām dzīvot uz zemes. Tur valda posts, vardarbība, naids un netaisnība.....

Dievs viņām sacīja:- Taisnība! Jūs, zvaigznes, iederaties šeit, debesīs. Zeme ir vieta visam, kas nepastāvīgs, pārejošs, vieta tiem, kas neizvēlas īsto ceļu, pieļauj kļūdas un iet bojā... uz zemes nav nekas pilnīgs. Savukārt debesīs nav ciešanu, šeit viss ir nevainojams, nemainīgs un mūžīgs.

Kad visas zvaigznes bija atgriezušās un Dievs tās bija pārskaitījis, Viņš teica:

- Vienas trūkst. Vai tā būtu pa ceļam apmaldījusies?

Tuvumā ierunājās kāds eņģelis:

- Kungs, viena no zvaigznēm ir nolēmusi palikt pie cilvēkiem. Viņas vieta esot tur, kur nekas nav mūžīgs un valda tur kur ir sāpes, nelaime un juceklis.

-Kura tā ir?- Dievs jautāja.

- Tā ir CERĪBA, Kungs- vienīgā zaļā zvaigzne.

Tad viņi palūkojās uz zemi, cerības zvaigzne nebija viena. Zemi atkal bija pārnēmis gaišums, jo zaļā zvaigzne bija iemājojusi ļaužu sirdīs.

Cerība ir vienīgais, kas pieder cilvēkam, bet Dievam nav nepieciešams. Dievam zināms, kas notiks nākotnē, savukārt Cerība ir svarīga cilvēkam, jo tas nezina, ko nesīs rītdienā, viņš nav nevainojams un mēdz pieļaut kļūdas.

Tici Cerībai un tā izgaismos tavu ceļu! Vienmēr domā pozitīvi un pateicies par visu Dievam. Allaž esi laimīgs un savā sirds gaišumā dalies ar citiem!

(Stāsts no grāmatas „Stāsti ar dvēseli”)

„Tad nu mums, ticībā taisnotiem, ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. Ar Viņa gādību mēs, kas ticam, esam iegājuši tai žēlastībā, kurā stāvam un teicam sevi laimīgus cerībā iemantot dievišķo godību. Bet ne vien par to: mēs teicam sevi laimīgus arī savās ciešanās, zinādami, ka ciešanas rada izturību, līdz izturība - pastāvību, pastāvība - cerību, bet cerība nepamet kaunā, jo mūsu sirdīs izlieta Dieva mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots.” (Romiešu vēst. 5. nodaļa 1.-5.)

2015. gada jūlijā

„Cerību planētas” vārdā

Projekta vadītāja Elita Lapiņa

Citas bērnu veidotas animāciju filmiņas